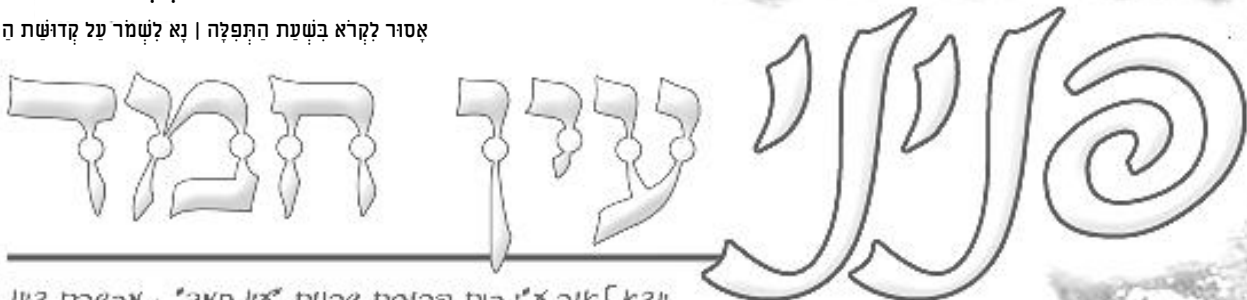

פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַנֵּן | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יוצא לאור 8" בית הכנסת שכולנת "עין חמד" - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַנֵּן – חֵיּוֹב שְׂמִירַת הַגּוֹף

"וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם" (דברים ד, טו)

כאשר הגיע למרן הגאון הרב חיים קניבסקי שליט"א אדם שביקש את ברכתו להצלחה במשפט שעתידי להיערך על עבירת תנועה שעשה, סירב הצדיק לברך אותו, ואף כינה אותו "פושע".

בהזדמנות אחרת נשאל מרן הרב חיים אודות אברך שהסכים להסיע ברכבו חבר, כשנכנס החבר לרכב, ביקש ממנו הנהג לחגור חגורת בטיחות.

"אני לא בנוי לחגורה", סירב החבר בכל תוקף, "פשוט זה לא בשבילי". הנהג ביקש שוב ושוב שיחגור את חגורת הבטיחות. ענה החבר: "אתה מפחד מקנס? אם יעצור אותנו שוטר, אני אשלם את הקנס".

הסיטואציה הפכה לבלתי נעימה. הנהג לא רצה להמשיך להתווכח ובלית ברירה המשיך בנסיעה. דקות ספורות לאחר מכן אירעה תאונה - רכבם פגע ברכב אחר. תאונה קלה, שני הרכבים לא נסעו במהירות רבה, והפגיעה לא הייתה בעוצמה כלל.

אבל טלטול הרכב העיף את החבר מן הכסא מכיוון שלא היה חגור. הוא נפל עם המרפק שלו על מפרקתו של הנהג, והלה "ל"ע נהרג במקום.

"מה דינו של הנוסע?" נשאל מרן הרב חיים, והוא השיב כי אינו רוצה לפסוק הלכה במקרה כזה, אבל לדעתו, צריך אותו אדם כפרה, כאדם ההורג בשוגג. (מתוק האור).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הקב"ה מצווה אותנו לדאוג לשמור על המתנה היקרה ביותר שהופקדה בידינו- החיים, ולשמור על גופנו לבל ינזק.

מצווה זו עולה בחשיבותה על שאר מצוות התורה, כפי שלימדו אותנו חז"ל (חולין י:): "חמירא סכנתא מאיסורא".

יש ארגון ששם לעצמו מטרה להנחיל לציבור ולהעלות לתודעה את הנושא של זהירות בדרכים ועורך מבצעים בנושא זה.

כששמע מרן הגאון הרב יוסף שלום אלישיב אלישיב זצ"ל על הארגון אמר: "מבצע בנושא זה חשוב יותר ממבצע על שמירת שבת ושמירת הלשון!".

ההתייחסות החמורה של גדולי ישראל לעניין זה ניכרת לא פעם בפסקי הלכה שהוציאו ובהוראותיהם שהורו לעצמם ולאחרים.

באחד הימים הגיעה לבית הדין של מרן הגאון הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל תביעה על שוטר, הטענה כלפיו הייתה כי הינו מזיק לרבים על כך שנתן דוחות למשפחות על שאינן חוגרות את כל בני המשפחה או אינן נוסעות בביטחה.

השוטר, שהיה אדם דתי, התמלא חשש להגיע לבית הדין, מה גם שנודע לו שמרן הרב וואזנר עצמו ביקש לשבת בדיון.

לחוץ וחרד הגיע השוטר לבית הדין. להפתעתו הושיט לו הרב כוסית יין וברך אותו 'לחיים' באומרו: "יישר כוח על מעשיך".

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בת שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ונה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ונה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אגאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה נעמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה הרפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל

28/07/2018		ט"ז באב תשע"ח	
פרשת ואתחנן			
הפטרה: "נחמו נחמו"- ישעיה מ'			
כניסה	יציאה	ה"ת	י"ב
19:05	20:16	21:09	
19:22	20:14	21:06	ת"א
19:25	20:16	21:09	חגיגה
19:22	20:14	21:06	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהו דין ביטול בשישים וכן כיצד שיעורו?

Ice

תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

דין ביטול קיים רק בדבר שנאבד לגמרי בתערובת ואי אפשר להכירו, כגון טיפת חלב שנפלה והתערבה במרק בשרי. לעומת זאת, אם ניכר הדבר שאסור באכילה, התערובת אסורה. **מקורות:** תוספות חולין (צה. ד"ה ספיקו) והרא"ש (שם ס' לז), ובתוספות סוכה (ט ע"ב ד"ה הא). וכן ביאר הפרי חדש (יו"ד סימן קד סק"ג) הובא בספר חכמת אדם (כלל נא ס"א) וז"ל: כללו של דבר, אין היבש מתבטל בלח ואין הלח מתבטל ביבש כיוון שאינם נבללים וה"ז כאילו הוכר האיסור, שהרי אפילו אם כבר התבטל והוכר האיסור- צריך להסירו, ואפילו יבש ביבש אם יוכל להכיר האיסור- אינו בטל אפילו באלף. ע"ש. וכ"כ החזון אי"ש (יו"ד סימן יד סק"ו): ושיעור נימוח היינו שאין העין מכירתו כלל והלכך מתבטל כדין יבש ביבש, אבל אם העין מכירתו שיפגשו, אע"ג שאין כח באדם לחפש אחריו, חשיב כאיסור הניכר ואינו בטל.

וכן כאשר האיסור נותן טעם בקדירה והוא אסור מחמת עצמו, לא בטל בשישים כל זמן שמרגישים טעמו. **מקורות:** הרמ"א (יו"ד סימן צח ס"ח).

כשבאים לשער נגד הכף שנתחבה בתבשיל, צריך לשער כפי חשבון מה שהיה בקדירה. כגון: אם היה החלב או הגבינה שבקדירה עשרה גרם, ועירב שם מים שיעור מאה גרם ותחב שם כף, ואחר כך תחב אותה בתבשיל של בשר [שצריך שישים כנגד מה שנתחב בכף בתוך התבשיל], יש לחשב לפי חשבון החלב שהיה בסיר שהוא עשרה אחוז, וכנגד זה צריך שישים לבטלו. **מקורות:** שו"ת רב פעלים ח"א (חיו"ד סימן כא), הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד סג).

חלב שמעורב בו מים, שנפל לתוך קדירה בשרית, אינו צריך לשער כנגד כל מה שנפל, אלא לפי ערך החלב שיש בו, ובלבד שידעו את כמות המים שמעורב בו. **מקורות:** ערוך השולחן (סימן צב ס"ד).

הפְּרַת הַטּוֹב

כידוע, משה רבינו רעיא מהימנא לפני פטירתו מכנס את כל עם ישראל ואומר להם דברי כיבושין ודברי תוכחה. בפרשה שלנו למעשה משה רבינו בא עם מסר עצום לעם. שכן הוא עמד בפרץ, וכמה פעמים שהם הכעיסו את בורא עולם, והוא כמנהיג התחנן כלפי בורא העולם, שימחול ויסלח לעם ישראל. גם בחטא העגל כשבורא עולם ביקש להשמיד את עם ישראל ולהתחיל את הכל שוב ממשה רבינו, סירב הוא בכל תוקף. שלוש פעמים עלה למרום למשך ארבעים יום, לחם לא אכל ומים לא שתה. ועתה, כשבעוד זמן קצר עליו להיפטר מן העולם, מוכיח את העם, שכן, הוא התפלל לבורא עולם 515 תפילות (כמניין ואתחנן). ושואל הוא, **מדוע אף אחד מעם ישראל לא הצטרף לתפילותיו**. היכן הכרת הטוב כלפיו? כיצד ייתכן שהוא רק התפלל?

וכן רמז במילה "וְאֶתְחַנֵּן". שכן אם היו עם ישראל מצטרפים אליו, היה צריך להיות כתוב "וְנִתְחַנֵּן". ואין דומה תפילת יחיד לתפילת ציבור. ועל המוטיב של 'הכרת הטוב' מסופר על הגאון ר' יהונתן אייבשיץ זי"ע, שבראשית דרכו שימש כרב בעיירה קטנה. מסירותו לקהילה לא ידעה גבול: פעל למענם בכל התחומים, הקים בית-תבשיל לעניי העיר וייסד קרנות צדקה. באחד הימים הופיעה בביתו משלחת נכבדה מחשובי פרנסי ומנהיגי העיר הגדולה והמעטירה פראג. אנשי המשלחת הביאו איתם כתב רבנות חתום מכל הרבנים והדיינים של העיר, המבקשים להכתיר אותו לאב"ד ורב בכל הקהילות בפראג.

רבי יהונתן שלח לקרוא לגבאי העיירה, ובנוכחות פרנסי קהילת פראג נתן להם לקרוא את כתב הרבנות. הגבאים קראו את מגילת הכתב, ובפנים חתומות ובשווין נפש החזירו אותה לידי, על פניהם לא היה ניכר שום צער ומרירות על האפשרות שהרב עלול לעזוב את עירם. הצדיק התאכזב קשות, ובוש היה מפני נכבדי קהילת פראג, שהיו עדים למחזה, שבו קיבלו הגבאים את האפשרות של עזיבתו בשקט ובשלווה. בטוח היה, שלאחר שנים של מסירות ודאגה למענם יבקשו הגבאים ממנו בתחנונים להישאר עמם, ולפלא היה בעיניו, שהגבאים לא הביעו שום צער. בינתיים התפרסמה בקרב תושבי העיירה הידיעה, שהרב עומד להיפרד מהם ולעזוב, אך התושבים גם הם קיבלו את הבשורה בשאננות ובשלווה.

מספר ימים לפני עזיבתו את העיירה ביקש הרב לאסוף את כל התושבים לבית הכנסת, כדי לומר בפניהם דברי פרידה. רבי יהונתן עלה על הדוכן, ודיבר בפני הקהל דברי כיבושין ודברי מוסר בלשון חריפה ביותר, והזהירם בשמירת התורה והמצוות. וכאן פנה הרב ואמר: "הטעם שבחרתי לדבר בפניכם דברים חריפים דווקא עכשיו, כאשר אני עומד לעזוב אתכם, הוא כיוון שנכחתי לראות, שאתם לקויים מאוד במידת הכרת הטוב".

"לאחר מספר שנים לא מעטות של מסירות ודאגה לכל אחד ואחד מכם, לא מצאתם לנכון לבוא ולבקש מהרב, אולי בכל זאת ימצא לנכון להישאר עוד תקופה, ובימים אלו, שאני עומד לעזוב, לא באתם להיפרד מהרב ולהודות לו על כל העמל והיגיעה למענכם. והנה אמרו חז"ל: 'כל הכופר בטובתו של חבירו, לבסוף כופר בטובתו של מקום' ועל כן אני חושש מאוד והנני להזהירכם לא לכפור בטובתו של מקום, ולהיות זהירים בשמירת התורה והמצוות".

מנויים לקבלת העילוי חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל PnineEH@gmail.com	הקדשת העילוי נתן להקדיש את העילוי לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
---	--	--

הרב אלכסנדר סנדר אייכנשטיין זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"ל (1769) בכפר סאפרין שבגליציה. עוד בילדותו נודע בשקדנותו ובהיותו כבן שבע שנים כבר היה שגור על פיו בבא-קמא, בבא-מציעא ובבא בתרא, עם כל השיטות עד הש"ע ומפרשיו. רוב ימיו סבל מחסור בפרנסת ביתו. קיבל את כל הניסיונות בשמחה. ענוותן. שפל בעיניו ונבזה וסבלן לסבול כל חירופין. **בצעירותו למד אצל האדמו"ר הצדיק הרב יעקב יצחק הורביץ (ה'חזזה מלובלין זיע"א), שהעיד עליו כי הוא מ"ל"ו צדיקים שבדור.** לאחר נישואיו התמנה לאב"ד בזידיטשוב, ולאחר מכן עבר לעיר ז'וראבנו. בשנת ה'תקע"ב (1812) ייסד את חסידות קומרנא ושימש כאדמו"ר הראשון שלה. גאון עצום חריף בנגלה ובקי בחכמת הנסתר. נפטר ב-כ"א אב ה'תקע"ח (1818). חי כ-49 שנים. ציונו באוהל שהונגריה. בנו, ר' יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מילא את מקומו כאדמו"ר השני מקומרנא.

אביו: ר' יצחק אייזיק הראשון (ראש שושלת זידיטשוב קאמארנא. מצאצאי ר' יום-טוב ליפמאן הלוי הלר בעל 'תוספות יו"ט' מקאקא). **אמו:** מרת הינדא (בת ר' צבי). **אחיו:** הרה"ק ר' צבי הירש מזיטשוב (בעל 'עטרת צבי'), הרה"ק ר' משה מסאמבור (בעל 'תפילה למשה'), הרה"ק ר' ישכר בעריש מזידיטשוב והרה"ק ר' ליפא מסמבואר. **אשתו:** מרת חנה (בת ר' יעקב קופל ומאטיל ליקובר). **מרבותיו:** הרה"ק ר' יעקב יצחק הורביץ (ה'חזזה מלובלין). **מתלמידיו:** הרה"ק ר' יהודה צבי מראזלא. **בניו:** הגאונים ר' יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין (האדמו"ר מקומרנא בעל 'היכל ברכה'), ר' קאפל מוורצקי. **חתניו:** הגאונים ר' יוסף רוטנבורג (אב"ד קאזיוו), ר' אשר ספרין. **מספריו:** **יזכרון דברים** - על התורה ושו"ת על השו"ע.

○ יפר בנו ר' יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין על אביו בספרו 'נתיב מצוותיך' כי אביו רבינו למד רוב היום מעוטף ומוכתר בטלית ותפילין, ונפשו הייתה שבעה ופניו היו מלהטות מאור התורה, עד שמרוב אהבת התורה ומתיקותה שכח הרבה פעמים לאכול, ופעם אחת בעומק לימודו בענייני מקוואות ראשונים ואחרונים עם בית יוסף והשו"ע אירע כי לא אכל ממוצאי שבת קודש עד יום חמישי בשבת, וביום חמישי נכנס אליו תלמידו הרה"ק ר' יהודה צבי מראזלא זי"ע ושאלו: "מדוע רבינו לא אכל ממוצאי שבת עד ליום חמישי?". וענה לו רבינו: "בני חביבי, תאמני לי כי לא התכוונתי כלל להתענות, אלא מרוב אור התורה שבעה נפשי ולא הרגשתי ולא ידעתי כלל אם אכלתי או לא, ואילו הרגשתי שלא אכלתי לא הייתי עושה זאת".

ל רבינו היו כמה שונאים שרדפו אותו, באחד הימים התכנסו יחדיו שונאיו לחשוב מחשבות תחבולה נגדו, והעלו רעיון לחפש נערה ענייה ולהציע לה כסף שתבוא בפניו ב"ד להעיד נגדו על עבירה חמורה שעבר. כאשר שמעה המשרתת, ששרתה בבית את דבריהם, נחרדה מאוד, והחליטה להתייצב בפניהם ולהציע עצמה שהיא זו שתלך להעיד נגדו, אבל התנתה, שישלמו לה מראש שלוש מאות רייניש (מטבע מקומי) עבור זה, הם ניסו לעמוד על המקח, אבל כשראו שהיא מתעקשת, חשבו, הרי יש לפנינו נערה מן המוכן, ומה לנו לחפש בחוץ ולא נדע אם נמצא עוד כזאת, ולכן הסכימו לתת לה את הסכום, ושהיא תלך לבי"ד לתבוע אותו לדין.

ביה"ד שלח הזמנה להרה"ק זי"ע, וכאשר התייצב בפניו ב"ד, פתחה הנערה פיה בחכמה, והתחילה לספר כביכול על העבירה החמורה של הרה"ק, ובסיימה את הסיפור אמרה לבי"ד: "ואם אינכם מאמינים לי, הנה לפניכם שלוש מאות רייניש, ששילמו לי, עבור שאספר לפניכם את זה", ובזה נתגלה קלונם של רודפיו לעין כל. כשנשאלה הנערה, מה ראתה לעשות כדבר הזה, ענתה, שכאשר שמעה את דברי השונאים, הבינה, שייטכן וימצאו נערה מסכנה שתתפתה לעשות את המעשה, והרי אין לבי"ד רק מה שענינו ראות, וחששה שמא לא יצליחו הבי"ד, לחשוף את האמת, לכן החליטה היא לקחת על עצמה את המשימה, ולחשוף את מחשבתם הרעה.

הרה"ק רבי אלכסנדר זי"ע, התרגש מאוד ממעשה זה, ושאל אותה, מה היא מבקשת בתמורה לחסד שעשתה איתו, ענתה הנערה שהיא יתומה, ואין לה צורך בכלום, כי היא עובדת בבית אדונה, המספק לה כל צרכה, ואין לה צורך בכלום, אמר לה: "מורי ורבי הצדיק מלובלין מסר לי שתי נשמות, ונשארה בידי נשמה אחת, ואותה אני מוסר לך, שיוולד לך בן שיאיר את העולם", והיא הייתה אמו של הרה"ק מליסקא (הרה"ק ר' צבי הירש פרידמן- י"ד אב תרל"ד), ולכן גם החזיקו עצמם הרה"ק מקאמארנא והרה"ק מליסקא זי"ע לאחים ברוחניות, וידידות גדולה שררה ביניהם.

ב חודשים האחרונים לחייו נסע לאוהל כיוון שידע ששם יפטר מן העולם, ואכן נסתלק ב-כ"א אב שנת ה'תרע"ח, ולפני פטירתו מסר לחברה קדישא מכתב סגור ואמר להם שביום כ"ח תמוז ה'תר"א (23 שנים לאחר מכן!) יפתחו אותו, וכאשר פתחו את זה, ראו שהיה כתוב שם, שמי שיפטר מהעולם ביום זה, שיקברו אותו לידו. ובאותו יום התבקש לבית-עולמו הגאון רבי משה טייטלבוים (הראשון, בעל ה'ישמח משה'), ובנו אוהל מעל שניהם.

○ יפר הרה"ק ר' חיים אלעזר שפירא (בעל 'מנחת אלעזר' ממונקאטש זי"ע): בשעת הלוויה סמוך לקבורה, הגיע שליח ובידו מכתב דחוף למסור לידי רבינו ובו היה כתוב שבנו ר' יצחק אייזיק נפל למשכב, וצריך לרחמי שמים מרובים. אולם בעת שהגיע השליח, כבר רבינו לא היה בין החיים, ועל כן מסר השליח את המכתב לר' משה טייטלבוים (בעל ה'ישמח משה'), ששימש אז ברבנות באוהיל, וקרא את המכתב ה'ישמח משה' סמוך למטתו בקול רב בבכי ודמעות, וביקשו לעורר רחמים ולפעול רפואה שלימה לבנו. "נענע רבינו ראשו ב' פעמים כמסכים". בראות זאת ר' משה, הבין שהיא עת רצון, והתחיל לצעוק בהתעוררות רחמים בעד כלל ישראל, "הלא גם אנו בניו למקום, וגם אנו צריכים רחמים גדולים". אבל שוב לא קם ולא זע הנפטר.

אחר פטירת רבינו התגלה הרה"ק ר' יעקב יצחק הורביץ (ה'חזזה מלובלין' שנסתלק ג' שנים לפניו בשנת ה'תקע"ה) בחלום הלילה אל אחיו ר' צבי הירש מזידיטשוב (בעל 'עטרת צבי'), ואמר לו על אחיו (רבינו) כי היה מ-ל"ו צדיקים שבדור, ונשמתו יצאה באותו יחוד, שיצאה בו נשמתן של עשרת הרוגי מלכות.

להיכנס לרב, והרבנית הכניסה אותו לצדיק.

כשהציג את עצמו לרב, אמר לו הצדיק במאור פנים: "יש לך חלק בתורת, לפי שבדרך כלל בימות החורף הייתי כותב קצת חידושים מחמת הקור, ומוחי לא היה צלול ביום. ברם, מאז שהבאת לי את הכרים והכסתות החמים, אני ישן טוב, ולכן, ביום מוחי צלול מאוד, ואני מחדש חידושים עמוקים ונפלאים". העשיר היה 'ברקיע השביעי' כששמע את הדברים ומשם נפרד לשלום.

כשהגיע לבית הרבי מסקולן, ראה דירה ישנה ומטה ליפול, ומסתובבים שם הרבה יתומים ויתומות שהרבי גידל בביתו. מיד קידמה אותו הרבנית ושאלה לרצונו. העשיר הציג את עצמו, אולם הרבנית ניסתה להעביר את הנושא לעניין אחר.

ביקש העשיר לדבר עם הרבי, והרבנית אמרה שהרבי ייכנס בשעה מאוחרת. אולם הוא התעקש להמתין, ובלית ברירה נתנו לו חדר להמתין עד שובו של הצדיק. הלה נכנס לחדרים בבית. אולם כשמצא את חדר הרבי, ראה שם שתי מיטות, כשעליהן כר ונסת עם חורים, ואין שום זכר למתנה היקרה שהוא שלח.

לאחר זמן רב, נכנס הרבי לביתו. העשיר הציג את עצמו לפניו והרבי החל להרבות במילות שבח. אך היהודי אמר: "רבי, כבר בדקתי את חדר הרבי, ולא ראיתי את המתנה ששלחתי. אני רוצה לדעת היכן המתנה היקרה ששלחתי".

אמר לו הרבי: "מיד כשזה הגיע, זה שימח אותי ואת הרבנית שמחה גדולה. אולם באותה תקופה נישאה יתומה אחת שגדלה בביתי, ונתתי לזוג הצעיר את הסט ששלחתי, והם באמת מאוד מאוד נהנו ושמחו".

אמר העשיר: "רבי, אתה יודע שזה עלה הרבה מאוד כסף? סטים אלו אני עושה למשפחת המלוכה, ואיך מלאו ליבו של הרבי לתת כזה דבר יקר לזוג צעיר?". אמר הרבי: "הנני שמח לשמוע שזה דבר יקר, שבזה שימחתי מאוד את לב היתומה ביום כלולתה..."

לשמע הדברים העשיר צעק: "רבי, אינני מוחל לך!", והרבי התחיל לפייסו, והסביר, שהוא כמו אב ליתומה, ובדיוק כשהיתומה נישאה, זה הגיע, ולכן הוא ראה בזה סימן מהשמיים, שיכול לתת מתנת "דורון דרשה" ליתומה ולשמח את לבה, וכי "אינני צריך את זה בשבילי, כי מה שיש לי הוא טוב". אך העשיר סירב למחול לרבי.

אך לאחר שהרבי הפציר שוב ושוב שימחל לו, אמר העשיר שהוא **סולח בתנאי שהוא ישלח שוב סט יקר, והרבי ישתמש בזה, ולא ייתן לשום אחד בעולם!**

הרבי ביקש ממנו להמתין, כי הוא צריך לחשוב אם הוא מסכים לתנאי זה, אך לאחר מספר דקות אמר: "אנא סלח לי, אבל אינני יכול להסכים לתנאי שלך. הרי מסתובבים כאן יתומים ויתומות, שאין להם על מה לישון, כי אין לי כסף לתת להם מצעים מאוד טובים ואיך אשא פניי לעצמי, כשאני ישן על מצעים יקרים כאלה, והיתומים המסכנים האלו ישנים על מצעים מחוררים וישנים..."

הסיפור מעובד מתוך 'נועם שיח' - שיחות הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אבד"ק סאנטוב לייקווד

סיפר אב"ד סקולן לייקווד שליט"א, ששמע סיפור נפלא מאביו כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען שליט"א, וכך סיפר: לפני מספר שנים, התגורר ברומניה יהודי עשיר, שהתפרנס ממכירת כרים וכסתות יקרים מאוד, שמחירים היו גבוה מאוד ומזה התעשר.

פעם אחת בחודש אלול הרגיש העשיר שהוא צריך לעשות איזה דבר גדול לקב"ה לכבוד הימים הנוראים. בסיכומו של עניין החליט, להכין כרים וכסתות מהמשובחים והיקרים ביותר, עבור שלושה צדיקים, שהתגוררו בבוקרסט: כ"ק מרן אדמו"ר מסקווירא, כ"ק מרן אדמו"ר מסקולן זיע"א, והגה"צ אב"ד פאלטישאן. וחשב לעצמו, שבכך שיגרום נחת לשלושת הצדיקים הללו, בוודאי יעורר הדבר עליו זכות גדולה בשמים.

וממחשבה למעשה, לאחר זמן רב של עבודה קשה, היו בידיו שלושה סטים של כלי מיטה, מצעות נאים וכרים וכסתות מפוארים ביותר, ושלחם ביד שליח לביתם של שלושת הצדיקים.

באותם הימים לא הייתה אפשרות לדעת, אם השליחות בוצעה כפי שצריך, שכן היה טרם עידן הטלפונים למיניהם, ובכך לא נותר לו ברירה, כי אם לקוות שהשליח עושה את שליחותו נאמנה. לאחר תקופה, בימי החנוכה, יצא הסוחר לדרך ארוכה לצורך פרנסתו, ואז החליט לבקר בחצרות האדמו"רים והרבנים להם שלח את הסט של כלי המיטה, כדי לראות מקרוב, כיצד הם נהנים ממה ששלח, ובפרט בלילות הקרים של ימות החורף.

בראשונה הגיע לחצר האדמו"ר מסקווירא, הוא נקש על דלת הבית, והוא הציג את עצמו בפני הרבנית, שעמדה בפתח וביקש לשוחח עם הרבי. הרבנית הודתה לו מעומק ליבה על המתנה ששלח, אך היא סיבבה את הנושא לעניין אחר. אולם, הלה התעקש לדבר עם הרבי, והרבנית אמרה שהרבי יחזור מאוחר.

העשיר התעקש להמתין לרבי שיחזור, והרבנית הורתה לו בלית ברירה להמתין בחדר אחד עד שהרבי יחזור. בינתיים, כשהרבנית הייתה עסוקה עם עול הבית, נכנס העשיר בשקט לתוך הבית, והתחיל לחפש את החדר בו אמורים להיות הסטים של מה ששלח.

לאחר חיפושים הגיע לחדר הנכון, אך כאן ציפתה לו הפתעה לא נעימה, הוא ראה את הסט מונח על המיטה של הרבנית. העשיר כעס והחליט לשאול את הרבי לפרש המעשה. לאחר זמן, נכנס הרבי, והעשיר הציג את עצמו והרבי הודה לו, שזה מחמם, אך העשיר ענה בעזות: "בבקשה שהרבי לא יאמר שהוא משתמש עם זה, שכן בדקתי בחדר הרבי, וראיתי רק על המטה של הרבנית, ואיך אומר הרבי שהוא השתמש עם זה?".

החל הרבי לפייסו ואמר לו: "מיד כששלחתי לי הנחתי ראשי על הכרית למשך זמן, אך היות ואין דרכי לישון עם כרית וסדין, נתתי את זה לרבנית". העשיר אמר לרבי, העיקר הוא, שזה מגיע לשימוש, ונפרד מהצדיק.

לאחר מכן, נסע לבקר בבית הגה"צ אב"ד פאלטישאן. הרב היה ת"ח גדול מאוד ומתמיד עצום ומחדש חידושים לרוב. כאשר הוא נכנס לבית הרב, הציג את עצמו מקודם בפני הרבנית וביקש

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כחול ע"ה	משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בת טיהרה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזיז בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחא ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	ליטף בן פרחא ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת הרהר ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה